

saa, at man skal blive staaende ved det, man en Gang er bleven enig om, og jeg har derfor ved denne Lejlighed ønsket at gøre mine Meningsfæller opmærksom paa, at naar jeg her staar sammen med Fler-tallet, saa er det, fordi jeg mener, at den en Gang truffne Beslutning bør oprethol-des. Jeg agter ikke at gentage denne Bemærkning, hver Gang et af de Budgetter, hvor Mindretallet har villet optage Fore-dragsbevillingerne igen, kommer til Be-handling, thi naar jeg nu denne Gang har sagt det, er der ingen Anledning for mig til at tage Ordet angaaende dette Spørgs-maal paa de andre Budgetter. Jeg mener, som sagt, at man bør blive staaende i Aar ved den Beslutning, der er truffen ved an-den Behandling.

J. Sørensen: Jeg vil gerne tillade mig at knytte et Par Bemærkninger til Spørgsmaalet om at give en Bevilling til Varde Plantage paa 1,000 Kr. aarlig i 5 Aar. Jeg vilde gerne tillade mig at drage en Sammenligning mellem denne Bevilling, der er indsat, og den Be-villing, der er udgaaet til Træplantning i Hjørring Amt. Det er en Bevilling paa 1,200 Kr., som Hjørring Amt har faaet i flere Aar, og jeg synes, at denne Bevilling var fuldt saa nødvendig som Bevillingen til Varde Plantage, idet det statsunder-støttede Hedeselskab i Hjørring Amt ikke virker ved selvstændige Plantager. Hede-selskabet har i de øvrige jydsk Amter selvstændige Plantager, men ikke i Hjør-ring Amt. Der har Amtet egne Plan-tager, der virker paa samme Maade som Hedeselskabets Plantager, navnlig med Planteskoler og Salg af Planter. Desuden er Træplantningen forholdsvis ny i Hjør-ring Amt, men der er taget kraftigt fat paa den i de Aar, der ere gaaede, siden man rigtig har faaet begyndt. Amtet har i de sidste 10—15 Aar tilplantet 600 Tdr. Land og udvider stadig Arealet, og Amtet giver desuden 375 Kr. til Træplantnings-foreningerne. Da saaledes Amtets Plantager der oppe spiller den samme Rolle som Hede-selskabets Plantager gøre andetsteds, og da man har ment at kunne optage en Bevil-ling paa 1,000 Kr. aarlig til en enkelt Plantage, synes jeg, at ogsaa Hjørring Amt burde beholde sit tidligere Tilskud af 1,200 Kr. Imidlertid er det nu for sent at faa det optaget i Aar, jeg har ikke været tilstrækkelig opmærksom paa det, og det har heller ikke Amtet, før det var for sent, men jeg vil haabe, at Landbrugs-ministeren tager Sagen under velvillig

Overvejelse, saaledes at vi kunne tage Spørgsmaalet op til næste Aar. Det fore-kommer mig, at der er Omraader, hvor der med større Virkning kunde spares end her.

Marott: Jeg ønsker særlig at gøre nogle Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 38 angaaende Tilskud til Kaninavlens Fremme i Danmark. Den paagældende Forening har tidligere faaet 1,500 Kr. om Aaret, men disse bleve udstemte ved anden Behandling. I Mellemtiden have vi her paa Rigsdagen haft forskellige Henvendel-ser fra Foreningen, og i Finansudvalget have vi haft en Deputation, som meget indtrængende har anmodet os om i alt Fald i Aar at bibeholde Bevillingen til Kanin-avlerforeningen. Kaninavlens Formaal er jo at hjælpe Land- og Byarbejdere til bil-ligt, sundt og velsmagende Kød. Sagen blev oprindelig for en Del Aar siden rejst af nu afdøde Julius Schjøtt, som angav Kaninavlens Formaal med disse Ord, at det derigennem blev muligt at lave Grøfte-kanterne om til Kød. Jeg tror ogsaa, at det gennem Kaninavlens er muligt i høj Grad at skaffe ubemidlede Kød, som er af udmærket Næringsværdi i Forhold til an-det Kød. Tillige er Kaninkød en meget velsmagende Ret, der ogsaa spises med stor Appetit af andre end netop Smaakaars-folk.

I den Tid, Foreningen har virket, er Kaninavlens gaaet betydelig frem her i Lan-det. Den Bevilling, Foreningen nu har haft i en Del Aar, er bleven anvendt til Udgivelse af et 14 Dages Tidsskrift, til Oprettelse af Avlscentre, til Uddeling af gratis Avlsdyr til ubemidlede, til Vejled-ning af Kaninopdrættere, til Afholdelse af Kaninskuer, til Foredrag osv. Disse Penge ere altsaa anvendte paa lignende Maade, som adskillige af de Bevillinger, vi paa Finansloven give til Landbruget, anvendes ude omkring i det praktiske Liv. Og det forekommer mig, at hvis man nægter den Bevilling, der her er Tale om, nægter man at ligestille Kaninavlens med Landbrugets øvrige Bierhverv, som faa Støtte af Staten paa Finansloven. Det vilde forekomme mig meget uretfærdigt. Det er aldeles ikke nogen ubetydelig Sag, der her er Tale om. I 1898 fandtes der her i Landet 76,000 Ka-niner. I de 12 Aar, der ere gaaede siden da, er Antallet steget med ikke mindre end 208,000, idet der nu findes 286,000 Kani-ner her i Danmark. Jeg synes, at der heraf fremgaar, at denne Sag har en ikke ringe Betydning for overordentlig mange